

Finnish
61-1001E

LOHDUTTAJA

The Comforter

01.10.1961
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

LOHDUTAJA

1. Kiitos veli Neville. Hyvää iltaa, ystävät. On etuoikeus jälleen tulla takaisin Herran huoneeseen, palvelukseemme Häntä tässä kokouksessa tänä iltana. Mielestäni suurin asia mitä koskaan on tapahtunut minulle, on että minulla on etuoikeus palvella Häntä. Ja minä tiedän että palvellessani teitä, minä palvelen Häntä. “Sillä niinkuin te olette tehneet yhdelle näistä Minun vähäisimmistäni, niin te olette tehneet Minulle.” Eikä yksikään Hänen Sanoistansa voi koskaan pettää.
2. Haluaisin sanoa että äiti tällä hetkellä yhä hengittää, tai ainakin hengitti kun lähdin sairaalasta hetki sitten. Ja välittömästi elitoollis-kokouksen jälkeen, menemme vainoni ja minä sairaalaan, valvoaksemme tämän yön hänen kanssaan.
3. Ja haluan ilmaista hänen puolestansa, koska hän ei siihen kykene, kiitollisuutemme teitä ihmisiä kohtaan, jotka olette rukoilleet puolestamme tänä vaikeana aikana, ja hienoista korteista ja kukista ja myötätunnon ilmauksista joita olette lähettäneet äidilleni. Me todella arvostamme sitä, ja samoin myös hän, joten, sydämelliset kiitokset os anotostänne.” Minä yrittäisin parhaani mukaan tehdä samoin teille. Te tiedätte sen.
4. Minä en voisi sanoa että hän on kuolemassa, vaikka lääkäri sanookin niin. Mutta hän sanoi minulle myös viime sunnuntaina että hän kuolisi silloin. Ja koko pitkän viikon lapset ovat istuneet vuorotellen sairaalassa, tunnista tuntiin, odottaen äidin poismenoa. Mutta tällä hetkellä hän on sairaampi kuin koskaan.
5. Uskon että lääkäri löysi kaksikymmentä-kaksi erilaista vikaa hänestä. Ja sitten kun toinen tulee ja sanoo, “Ei, en U3ko sen olevan sitä.”
6. Ja lopulta yksi heistä sanoi, “Se on vanha loppuunkulunut äiti, hän on vain liian väsynyt elääkseen enää pidempään.” Hiinpä se tavallaan minun mielestäni ilmaisee sen. Se on totta. Hän on kymmenen lapsen äiti, ja hänellä on ollut vaikeita aikoja. Elämämme on ollut köyhää, ja oletan etteivät asiat ole olleet niinkuin ne olisivat voineet olla. Mutta hän on vain väsynyt ja lopen uupunut, ja on menossa Kotiin.
7. Ja tämä suuri Evankeliumi,johon nyt uskon ja jonka saarnaamisesta olen nauttinut, ei toimi ainoastaan silloin kun asiat ovat hyvin, vaan myöskin kun ne eivät sitä ole. Se on minun lohdutukseni”. Enkä minä voi uskoa että äitini voisi koskaan kuolla, koska hänellä on Iankaikkinen Elämä. “Joka uskoo Minuun, elää vaikka olisi kuollutkin. Kuka tahansa joka elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole.” No niin, minun Herrani sanoi sen, ja minä pidän kiinni

noista Sanoista. Vaikka me kaikki vaellammekin laakson lävitse, niin ne ovat nuo... Niinkuin kallis pastorimme tänään iltapäivällä sen hänelle ilmaisi; nämä viimeiset rasittavat ja uuvuttavat tunnit täällä maan päällä.

8. Myös eräs toinen ystävämme, rouva Fordyce makaa siellä viereisellä vuoteella kuolemassa sydänvaivaan. Ja monasti me ostimme vähän vihanneksia tuolta rouvalta kadun toiselta puolelta. Hän eli täällä maaseudulla Zurschmeiden naapurina. Enkä tiennyt sen olevan hän, ennenkuin olin kunnolla katsonut häntä, hän on seitsemänkymmenen-viiden tai kuuden. Hänen kaksi vanhempaa sisartansa oli siellä katsomassa häntä. Ja kun he olivat lähteneet, menin hänen tykönsä ja hän sanoi, "Oletko sinä veli Branham, tuo evankelista?" Minä sanoin, "Kyllä, rouva."

9. Hän alkoi itkeä ja sanoi, "Kuulin että äitisi on viereisellä vuoteella, ja vain verho on välissämme." Minä sanoin, "Kyllä."

Hän sanoi, "Me tulemme luultavasti molemmat menemään samanaikaisesti."

10. Minä sanoin, "Rouva Fordyce, on yksi kysymys jonka haluan kysyä sinulta sisareni, olen kävellyt sinun maasi halki siellä ja nähnyt sinut siellä kuokan kanssa raskaasti työskentelemässä: sitten olen nähnyt sinun tuovan vihanneksiasi ja myyvän niitä kaupungissa." Minä sanoin, "Sinä olet hankkinut toimeentulosi rehellisesti. Tunnetko sinä minun Herrani, omana Pelastajanasi?"

11. Hän sanoi, "Minä tunnen Hänen Pelastajanani. Hänen armoonsa minä luotan, viemään minut kuoleman varjon laakson lävitse."

12. Minä sanoin, "Äitini ei ehkä kykene kävelemään kanssasi sen lävitse, mutta Hän tulee tekemään sen." Sitten me rukoilimme, ja hän piti kiinne kädestäni niin että minun melkein täytyi vetää se pois, päästäkseni lähtemään.

13. Sitten siellä huoneen toisella puolella, eräs toinen vanha äiti, rouva Gaither, meni vain muutama tunti sitten, ollakseen Herran kanssa. Hänen molemmat jalkansa olivat amputoidut, johtuen sokeritaudista. Ja myöskin hänen miehensä makaa siellä yksi raaja amputoituna. Maailma on täynnä murhetta.

Älkää himoitko tämän maailman turhia rikkauksia, Jotka niin nopeasti rappeutuvat, Rakentakaa toivonne Iankaikkisille asioille, Ne eivät tule koskaan katoamaan pois!

14. Kolmekymmentä yksi vuotta olen seissyt täällä puhujanpöydän takana, ja ympäri maailman, koska olen väittänyt että maailma on minun saarnatuolini, yrittäen antaa Uimisille tätä Iankaikkisen Elämän Sanaa. Se on ainoa asia joka

olemme ottaneet ehtoollisen. Ja sitten senjälkeen, heillä on välittömästi jalkainpesu. Ja jos te tahdotte jäädä ollaksenne osalliset siitä kanssamme, niin me tulemme olemaan iloiset täällä olostanne. Kiitos jälleen kaikesta mitä te olette merkinneet Jumalan Valtakunnalle, ja minulle ja omaisilleni. Olkoon Jumala aina kanssanne!

199. Haluan kiittää tuota pientä "cowboyta", tuota pikkumiestä joka tuli cowboy-hattu päässään, tuosta pienestä lahjasta, lompakosta, johon oli kaiverrettu, "Pastori William Branham." En tiedä kuka tuo pikkumies oli, olin niin rikkirevitty tänä aamuna, että unohdin kiittää tuota pikku kaveria, Mutta kiitän sinua nyt, kulta.

200. Ja Billy sanoi monien "ihraisten" antaneen hänelle pieniä lahjoja minulle annetta-vaksi. Billy tulee tekemään sen. Joten, sydämeilliset kiitokset teille. Jumala runsaasti siunatkoon teitä! "Muistakaa tänä, "Mitä te olette telineet yhdelle näistä Minun vähimmäisteni, sen te olette telineet Minulle."

201. Jumala siunatkoon teitä, on uinun rukoukseni. Ja jos teidän nyt täytyy lähteä, niin -ne toivotamme teille Jumalan kaikkein parasta. Ja jos voitte jäädä ollaksenne kanssanne, niin tulemme olemaan iloiset siitä.

202. Nouskaamme seisomaan ja laulakaamme yksi säkeistö laulusta "Jeesus Nimi ota myötäs." Sitten ne joiden täytyy lähteä, voivat lähteä välittömästi loppurukouksen jälkeen.

(Ens. säkeistö ja kuoro lauletaan laulusta: "Jeesus Nimi ota myötäs.")

203. Laulakaamme vielä yksi säkeistö, ja sitten pyydän erästä saarnaajaa... uskon hänen olevan Kreikkalaisen jonka tapasin jokin aika sitten. En voi muistaa hänen nimeänsä juuri nyt. Veli Botham. Hän on kanssamme täällä tänä iltana. Olemme iloiset hänestä. Uskon tavanneeni hänet täällä äskettäin, hän 'oh todella vilpitön veli; yrittäen työskennellä oman pelastuksensa pelossa ja vavistilksessa. Hän tulee Kreikasta. Hän puhuu kieltä sujuvasti. Ja me olemme 'iloiset että veli on kanssamme tänä iltana. Uskon että olet tullut koko matkan Oregonista tai Kaliforniasta tai Los Angelesista. Olemme iloiset että hän on kanssamme. Nyt laulamme säkeistön lisää, antaaksemme hänelle tilai suuden tyynnyttää itsensä. Ja sitten hän tulee päättämään rukouksessa, tekisitkö niin, veljeni. Hyvä on. .

(2. säkeistö ja kuoro lauletaan samasta laulusta.)"

Kumartakaamme nyt päämme. Hyvä on, veli.

194. Rakstatteko Häntä? Sulkekaamme silmämme ja kohottakaamme kätemme ja laulakaamme se sydämemme pohjasta.

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä

Koska Hän ensin rakasti mua

Ja osti pelastukseni Golgatan puulla.

195. Siellä on nyt joku matkaava soturi istumassa vieressänne, joku matkaa tekevä veli tai sisar. He kulkevat samaa polkua jota tekin. He rakastavat Häntä jota te rakastatte. Nyt, laulaessamme tämän “Minä rakastan Häntä,” olkoon se todistuksemme. Puristakaa jonkun lähelläolevan kättä. Ja laulaessamme sitä uudestaan, vain palvokaa, tiedättehän. Minä rakastan tätä, Sanoman jälkeen. Paavali sanoi, “Jos minä laulan, minä laulan Hengessä.” Puristakaa vain jonkun kättä, ottakaa häntä kädestä ja sanokaa, “Jumala siunatkoon sinua.”

(Edelläoleva kuoro lauletaan kahteen kertaan.)

196. Kaikki yhdessä nyt, päidemme ollessa kumarrettuina. (Veli Branham ja seurakunta rukoilevat yhteen ääneen.)

...Isämme joka olet Taivaassa, pyhitetty olkoon Sinun Nimesi. Tulkoon Sinun Valtakuntasi. Tapahtukoon Sinun tuhtosi maassa niinkuin se on Taivaassa. Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. Ja anna anteeksi meidän rikkomuksemme, niinkuin mekin anteeksi annamme niille jotka ovat rikkoneet meitä vastaan. Äläkä johdata meitä kiusaukseen, vaan vapauta meidät pahasta; Sillä Sinun on Valtakunta, ja Voima, ja Kunnia, iäisesti. Aamen.

197. Oi Iankaikkinen Jumala, elämän Aloittaja ja kaikkien hyvien lahjojen Antaja, pyhitä meidän epäpuhtaat sydämemme, Herra. Voikoon Enkeli tulla alas alttarilta pihtien ja tulisen hiilen kanssa, ja koskettaa huuliamme ja sydämiämme, puhdistaen ajatuksemme ja mielemme ja sielumme; että ottaessamme tämän ehtoollisleivän me voisimme tehdä sen Herramme muistoksi. Sillä on kirjoitettu, “Joka syö ja juo arvottomasti, on syyllinen.” Oi Jumala, älköön meitä tuomittako maailman kanssa, vaan voikaamme olla pyhitetyt ja asetetut erilleen maailmasta, voidaksemme olla loistavia Valoja, Jumalan Sanan tullessa julki meidän elämässämme. Käytä meitä Sinun palvelijoinasi, Herra. Käytä meitä, kaikkia yhdessä. Sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

198. Nyt nuo joiden täytyy mennä ja joilla on pitkä matka ajettavanaan, te voitte lähteä, ja sitten me tulemme menemään suoraan ehtoolliseen, niiden kanssa jotka jäävät ottamaan sen kanssamme. Kello on nyt kahtakymmentä-viittä vajaa kymmenen, ja se luultavasti menee kello kymmeneen ennenkuin

voi auttaa kun te tulette tien päähän. Niinpä miksi me luottaisimme mihinkään muuhun? Mihin me voisimme luottaa? Kun äiti kertoi minulle eräänä päivänä, että hän oli valmis lähtemään, niin minä menin ja puhuin hänelle.

15. Aivan niinkuin tein rouva Broylle, anopilleni, noin kuukausi ennen hänen poismenoaan, minä menin ja keskustelin hänen kanssaan. Vaikka olinkin kastanut hänet ja niin edespäin.

16. Ja kastoin oman äitini kolmekymmentä vuotta sitten Jeesuksen Kristuksen Nimessä, täällä joella, juuri sen palkan alapuolella jossa nyt asun.

17. Kastoin hänen lähes satavuotiaan isänsä Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä, siellä mutaisessa vedessä. Voin nähdä tuon vanhan vapisevan miehen nyt, halvaantuneen kätensä kanssa, pitäen minua kaulan ympäriltä, syleillen minua ja katsellen kasvojani. Tulen tapaamaan hänet jälleen siellä toisella puolella. Oi, kyllä.

Toivoni ei ole rakennettu millekään vähemmälle Kuin Jeesuksen Verelle vanhurskaudessa. Ja kaiken sieluni ympärillä vajotessa, Silloin Hän on koko toivoni ja siksi jää.

Kristuksella, tuolla lujalla Kalliolla, minä seison; Kaikki muut maaperät ovat upottavaa hiekkaa.

Tänä iltana on ehtoollinen ja lupasin olla täällä.

18. Billy kertoi minulle tänä aamuna että monet ovat pyytäneet tapaamisia. Ja aikomukseni oli tavata heitä; mutta pyysin Billyä jättämään ne pois tällä kerralla. Olen varma että te ymmärrätte.

19. Ja olen vähän järkyttynyt, tähän tiedätte kuinka te itse olisitte. Mutta kuitenkin uskon Herraani, ja Hänen armonsä on riittävä. Se on kaikki mitä tarvitsen. Niinpä rukoilkaa puolestani, koska tarvitsen rukousta.

Siunatkoon Jumala runsaasti teitä jokaista.

20. Ja kun te tulette tien päähän, niin uskon siihen että te ette tule yrittämään sitä olematta uudesti syntynyt.

21. Ja ajattelin Billyn äitiä, vaimoani, jonka kättä pidin omassani hänen kuollessaan vain muutama huone aikaisemmin kuin missä äiti on nyt. Hänellä oli ollut kokemus ennen kuolemaansa; hän oli vain tyttö, kaksikymmentä-kaksi vuotias, kahden lapsen äiti, ja hän näki sinnetoiselle puolelle. Ja hän sanoi, “Billy, 3inä olet puhunut Siitä ja sinä olet saarnannut Siitä, mutta kulta, sinä et tiedä mitä Se on. Kuinka loistavaa Se on.” Silloin me olimme juuri löytäneet tämän vanhan hyvän Evankeliumin tien. Hän sanoi, “Pysy Siinä, Billy. Pysy Siinä! Älä milloinkaan jätä Sitä. Tämä on se hetki jolloin Se maksaa palkan.” Ja minä sanoin:

Tapaan sinut aamulla, siellä kirkkailla ja loistavilla porteilla,
 Kun kaikki murheet ovat ajautuneet pois;
 Tulen seisomaan portilla, kun portit avautuvat,
 Elämän pitkän, väsyttävän päivän lopulla.

22. Niin se on. Uskon sen kaikella mitä minussa on, ja toivon tapaavani jokaisen teistä tuona aamuna.

Te olette tunteva minut tuona aamuna, hymystä kasvoillani.

23. Huomasin parin viimeisen päivän aikana tullessani sairaalasta, että sinne Pennsylvania Rautateiden tontille oli pystytetty telttä, ja siellä oli taulu jossa sanottiin, "lahja palvelustehtävä." En tunne tuota veljeä, en tiedä olenko koskaan tavannut häntä. Mutta hän on veli, ja hän on täällä kaupungissa pitämässä kokouksia. Ja minä tiedän mitä on mennä jonnekin ehkä tämänkokoiseen kaupunkiin pitämään kokouksia ilman jonkun tukea. En tunne häntä, eikä hän ole pyytännyt minua sanomaan tätä. Mutta uskon että se olisi todella mukavaa jos te kaikki ihmiset jotka haluatte mennä jonnekin, menisitte kuulemaan kun veljemme saarnaa Evankeliumia. Hänen täytyy olla yksi Kristuksen lapsista, tai muuten hän ei pystyttäisi telttansa tässä kylmässä syyskuun ilmassa, yrittäen tehdä jotakin meidän Herrallemme. Niinpä vierailkaa veljemme luona siellä tällä viikolla, ja kuulkaa hänen saarnaavan.

24. Uskon että siinä olikin kaikki mitä minun tuli ilmoittaa.

25. Mutta varmasti haluan sanoa tämän: Minä arvostan teitä kaikkia. Kun tämän kaltaisessa ajassa, ja tällaisella ilmalla; te tulette tänne pieneen vanhaan kirkkoon. Mitä minä tekisin ilman teitä? Mitä me voisimme tehdä ilman toisiamme? Tämä on se hetki jolloin tuleepysyä yhdessä.

Oi, he tulevat idästä ja lännestä, he tulevat kaukaisista maista.

26. Halusin Medan ja Mabelin laulavan sen minulle tänä aamuna. Mutta tietenkään he eivät voineet tehdä sitä tässä hetkessä. Se oli laulu jonka he lauloivat minulle kun aloitin evankelioimis matkani noin viisitoista vuotta sitten. Te olette kuulleet tuon laulun:

Juhlimaan Kuninkaamme kansaa, aterioimaan Hänen vierainaan;
 Kuinka siunattuja nämä pyhiinvaeltajat ovatkaan!
 Katsellen Hänen pyhiä kasvojansa
 Jotka hehkuvat Jumalallista rakkautta;
 Hänen armonsa siunatut osalliset,

Hän ei voi perua Sitä, koska Hän on Jumala. Me kiitämme Sinua sen vuoksi, Isä.

189. Minä rukoilen että Sinä lohduttaisit jokaista sydäntä täällä tänä iltana. Lohduta näitä ihmisiä. Anna heille Sinun Hengestäsi. Paranna sairaat ja ahdistetut. Oi, ota tuo masentunut nainen, masentunut mies, poika tai tyttö. Ja voikoot he katsoa pois tänä iltana, pois synneistänsä, voikoot he katsoapois maailman asioista, Jeesukseen joka lupasi että Hän tulisi pysymään meissä. Ja että me myös tekisimme niitä tekoja joita Hän teki, koska Hän tulisi Pyhän Hengen muodossa; ollakseen pysyväinen Lohduttaja, olemaan iäisesti kanssamme. Isä, suo nämä siunaukset. Ja uudestaan minä rukoilen, paranna sairaat, Isä. Monet heistä ovat ahdistettuja ja tarpeessa.

190. Nyt tullessamme ehtoollispöytäan ottamaan sen mistä Sinä jätit meille määräyksen, "Tämä tekee siihenasti kunnes Hän palaa," me olemme kiittolliset näistä asioista, Isä. Ja me rukoilemme Jeesuksen Nimessä, että jos keskuudessamme tänä iltana on joku heikko henkilö, joka tulee tähän ehtoollispöytäan...

191. Herra, voin aivan nähdä tuon vanhan, vapisevan äitiniikävelevän tuota käytävää, kun hän viimeisen kerran, oli täällä ottamassa ehtoollista. Kuinka hänen pienet vanhat kätensä vapisivatkään tuon lautasen yllä. Seisoin täällä ja tarkkasin häntä, kyynelten vuotaessa sydämessäni." Mutta siellä hän nyt makaa tänä iltana, kasvokkain Golgatan kanssa. Oi Jumala, "kuinka kiittollinen minä olenkaan! "Sinä sanoit, "Joka syö "Minun lihani ja juo Minun Vereni, hänellä on Iankaikkinen Elämä. Ja Minä tulen herättämään hänet jälleen ylös viimeisenä päivänä."

192. Herra, se on Sana.. Se (pn miksi voin seistä ja sanoa, "Minä uskon Jumalaa!"

193. Nyt Isä, me käsitämme että tämä säädettiin siellä ensin, kun pääsiäiskaritsa teurastettiin Egyptissä. . He matkasivat neljäkymmentä vuotta, eikä noiden kahdenmiljoonan keskuudessa, jotka sieltä .lähtivät...ulos, ollut yhtään heikkoa. Sinä pidit heidät terveinä heidän ottaessaan Pääsiäislampaan.

Oi Jumala, paranna jokainen sairas henkilö joka tulee ottamaan Sen. Suo se, Herra. Pelasta jokainen syntinen. Ja täytä jokainen uskovainen Pyhällä Hengellä. Ja pysyköön Lohduttaja siihen asti kunnes Hänet on jälleen tehty lihaksi keskuudessamme Jeesuksen Kristuksen Persoonassa.. Sillä me pyydämme sitä Hänen Nimessänsä. Aamen.

Minä. rakastan Häntä, minä rakastan Häntä Koska Hän ensin "rakasti mua Ja osti 'pelastukseni Golgatan puulla.

mies sanoo. Seuratkaa mitä Jumala sanoo, ja sieltä te löydätte Lohduttajan. Ja lohdutus tuo teille tyydytyksen, tietäessänne että se on NÄIN SANOO HERRA.

Kumartakaamme päämme.

183. Suuri, Mahtava Jehova! Kuten Fanny Crosby, jota hetki sitten lainasin, sanoi, “Sinä, kaiken lohdutukseni Virta!” Totisesti, Herra, yhdyin siihen hänen kanssaan tänä iltana tämän pienen seurakunnan kanssa, sanomalla, “Sinä, kaiken lohdutukseni Virta!”

184. Pidän käsieni alla joitakin nenäliinoja sairailta ihmisiltä, Herra. Ne menevät niille jotka ovat ahdistettuja. Minä rukoulen, Isä, että Sinä parantaisit heidät.

185. Sinä olet Sana. Ja Sana tulee keskuuteemme. Sana asuu meissä. “Minä en tule jättämään teitä lohdutuksesta. Minä tulen jälleen. Vähän aikaa ja maailma ei enää Minua näe, kuitenkin te olette näkevä Minut, sillä Minä tulen olemaan teissä maailman loppuun asti.” Kuinka me kiitämmekään Sinua siitä, Herra!

186. Nähdessämme Sinun Voimasi tulevan syntisen elämään, viheliäiseen naiseen, tyttöön joka on astunut rajan ylitse moraalisuudesta moraalittomuuteen; poikaan joka on tullut säädylisistä, humalaiseen, savuketta-imevään tilaan; naiseen jonka yllä on niin moraaliton henki, että hän pukee yllensä nämä saastaiset vaatteet ja esiintyy niissä miesten edessä. Nähdä tuon naisen tulevan hienoksi naiseksi! Nähdä tuon pojan asettavan syrjään savukkeet ja ryypäämisen, astuvan esiin ja tulevan Jumalan pyhäksi, saarnaajaksi saarnatuolissa! Herra Jumala, me tiedämme että Sinun suuri Voimasi voi tehdä kaiken. Nähdä jonkun miehen makaamassa siellä, syövän syömänä, kuolemassa; niinkuin tuo sokea mieskin siellä; nähdä heidän palaavan takaisin elämään ja elävän! Oi, se on elävän Jumalan Sana! Kuinka me kiitämmekään Sinua!

187. Sinä olet kaiken lohtumme Virta. Olen niin iloinen tänä iltana, että Lohduttaja on tullut lupauksen kanssa, “Minä tulen pysymään kanssanne iäisesti.”

188. Ja tuo suuri apostoli, jolle oli annettu Kuningaskunnan avaimet, sanoi tuona Helluntai Päivänä, “Tämä lupaus on teille, ja teidän lapsillenne, ja niille jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme on kutsuva.” Niinpä me sitten tiedämme että tuo sama Lohduttaja tulee. Ja me tiedämme että Hän on meidän Pelastajamme, koska Hän näyttää olevansa keskellämme tänä iltana, tehden niinkuin Hän teki silloin. Se on miten me tunnemme Hänet, koska Hän toimii jokaisen Sanansa mukaisesti mitä Hän koskaan on puhunut.

Kuin jalokivet Hänen kruunussaan loistaen.

27. Nyt tänä aamuna minun piti kiiruhtaa äidin luo, kun hän oli melkein tukehtumaisillaan. Hän tuskin enää hengitti kun he kutsuivat minua. Mutta jotenkin hänen kuntonsa jälleen parani ja hän alkoi hengittää. Hän ei ole tajuissaan. Mutta jotenkin piti hänet elossa sillä aikaa kun minä olin saarnaamassa. Ja luotan siihen että Hän tekee niin nytkin kun olen täällä tänä iltana. Ja sydämelliset kiitokset teille kaikille rukouksistänne.

28. Ja kumartakaamme nyt päämme hetkeksi kun rukoilemme. Päidemme ollessa kumarrettui-• na, haluan kysyä teiltä hyvin vakavan kysymyksen. Ja toivon että ette loukkaannu minuun kun kysyn tämän; mutta tietoisena asiasta niinkuin minä nyt tiedän, minä tarkoitan tämän sekä nuorille että vanhoille. Te nuoret tytöt, ja nuoret miehet, jonakin päivänä teidän täytyy tulla sille paikalle mi3sä äiti on tänä iltana. Me kaikki tiedämme että meidän täytyy tulla tuolle paikalle.

29. Ja jos ette ole täy3in varmoja että olette valmiit kohtaamaan Jumalan, niin kohot-taistteko kätenne Jumalalle, kun kaikkien muiden silmät ovat suljettuina, ja sanoisitte, “Jumala, muista minua.” Jumala siunatkoon teitä. Jumala siunatkoon teitä, kaikkialla. “Mui3ta minua, Oi Jumala, minun täytyy joskus tulla sille paikalle, ja ehkä minäkin silloin olen tajuton. Mutta haluan olla varma ennen sitä, kun vielä olen oikeassa mielentilassa, että sieluni päämääränä on Jumala. ‘Ja kuoleman varjon laakson halki vael-taessani, en ole pelkäävä mitään pahaa, sillä Sinä olet kanssani.’”

30. Taivaallinen Isä, uskon kautta, minä tuon käsissäni nämä kalliit sielut juuri kohottivat kätensä. Minä kohotan heidät Sinun armosi ja laupeutesi Valtaistuimen eteen. Ja tietoisena yhdestä asiasta... Isä, täällä voi olla sairaita ihmisiä, ja täällä voi olla ahdingossa olevia ihmisiä. Mutta Jumala, mutta kukaan heistä ei ole sellaisessa tarpeessa kuin nämä jotka kohottivat kätensä. Sillä he tietävät ettei ole väliä vaikka he parantuvatkin sairauksista ja elävät tarpeeksi pitkään, niin he tulevat ehkä sairaiksi jälleen. Mutta Oi Jumala, kun he kerran ovat vastaanottaneet tämän siunatun Pelastajan, ja heillä on Iankaikkinen Elämä ja ovat syntyneet uudestaan, niin silloin ei ole mitään mikä voisi eroittaa heidät Jumalasta. He tulevat Jumalan lapsiksi, eikä heitä enää koskaan voida eroittaa. “Hän on siirtynyt kuolemasta Elämään, eikä enää koskaan tule tuomiolle.” Mikä lupaus, Herra! Kuinka me voimmekaan ankkuroida sielumme juuri siihen! Ei väliä kuinka voimakkaat myrskyt puhaltavat, kuinka vastakkaiset aallot näyttävät olevan, meidän uskomme katsoo ylös Sinuun, Sinä Golgatan Karitsa, Jumalallinen Pelastaja! Ota heidät tänä iltana, Herra, Sinun armoosi ja suojelukseesi. Pelasta heidän sielunsa juuri nyt. Älkööt he lähtekö tästä rakennuksesta tänä iltana, ennenkuin tuo

“rauha joka ylittää ymmärryksen” on tullut heidän sydämiinsä. Mitä minä voin tehdä, Herra, senjälkeen kun he ovat kohottaneet kätensä, kuin vain korottaa ääneni Sinulle, ja huutaa, “Oi Jumala, ole armollinen!” Suo tämä, Isä.

31. Sillä näiden monien vuosien aikana jolloin Sinä olet säästänyt minut, ja ympäri maailman lähetyskentillä, olen nähnyt ihmisten tulevan tiensä päähän, jotka eivät tuntuneet Sinua, ja kuullut kuinka he huutavat armoa. Ja olen nähnyt niiden jotka tunsivat Sinut, laulavan, “Iloinen päivä, iloinen päivä, siitä asti kun Jeesus pesi syntini pois!” Oi Kyllä. Pahat levittäytyvät joskus kuin viheriöitsevä puu; mutta kun he tulevat tien päähän, silloin se on eri asia.

32. Älköön keskuudessamme olko yhtään pahaa henkilöä tänä iltana. Voikoot he kaikki saada anteeksiannon jokaisesta synnistä. Ja voikoon jokainen täällä saada virkistuksen ja uudistuksen Jumalalta. Sillä Isä, me olemme juuri ottamaisillamme ehtoollisen, täyttääksemme sen pyhän käskyn jonka Sinä jätit meille. “Tämä on Minun ruumiini joka on murrettu teidän tähtenne. Tämä on Uuden Testamentin Veri, siunauksen malja. Niin usein kuin te syötte sen ja juotte sen, te julistatte Herran kuolemaa kunnes Hän tulee.”

33. Jumala, me uskomme että Sinä tulet. Me uskomme että Jeesus on saapuva, ja me tulemme näkemään Hänet, tuon suuren ja kunniakkaan. Ja kaikki vanhuus on katoava pois, ja kaikki vanhat murheet ja sydänsurut ja sairaudet tulevat häipymään pois. Ja tuossa suuressa huomisessa me tulemme esiin Herra, voittohuutojen kanssa; “Heiluttaen palmuja iloisten hoosianna huutojen kaikuessa, kun Kuningas on ottava Valtaistuimensa.” Me odotamme tuota hetkeä.

34. Lohduta meitä nyt tänä iltana, Sinun Sanassasi. Puhu meille niitä asioita jotka ovat lohduttavia, että Se voisi lohduttaa meidän sydämiämme.

35. Ja minä rukoulen äidin puolesta. Herra Jumala, hän on ainoa äiti jota koskaan olen tuntenut. Tavalla tai toisella, ei väliä kuinka suloinen vaimo onkin, hän voi olla niin suloinen kuin vain voi olla, mutta se ei ota äidin paikkaa; tuota vanhaa leveätä tammea Herra, joka on juurtunut, ja jonka viereen te voitte istuutua ja keskustella hänen kanssaan. Minä rukoulen, Jumala, että Sinä et antaisi hänen kärsiä. Salli hänen vain kävellä kuolemanvarjon laakson lävitse pelkäämättä mitään pahaa.

36. Kuinka minä kiitän Sinua! Hetki sitten, kun hän ei edes tuntenut omaa nimeänsä mutta kun sanoin, “Jeesus”, hän nyökkäsi päätänsä, hän tunsi hänet. Kuinka kiitän Sinua siitä, Herra! Ja lääkäri sanoi, “Hän on tiedoton. Hän ei tiedä mitään.” Mutta vaikka ei hän tiennyt mitään täällä tämän maan päällä, hän kuitenkin tunsi Sinut, Herra. Olen niin iloinen siitä! Se antaa levon sielulleni.

uskoa Sanan, ja Sana tulee julkituomaan Itsensä teille, ja julkituomaan Itsensä teidän kauttanne; te julkituotte Hänen Sanansa, toteuttamalla Sen!

178. Jos me odotamme Jumalan pitävän Sanansa, jos me odotamme Jumalan tekevän meille niitä asioita joita me pyydämme, niin me emme ole koskaan kykenevät siihen, ennenkuin tulemme takaisin ja tottelemme sitä mitä Jumala on käkenyt tehdä. Meidän on mentävä takaisin sinne minne me jätimme Sen. Meidän on mentävä takaisin helluntaihin. Meidän on mentävä takaisin Lohduttajaan. Meidän täytyy mennä takaisin Pyhään Henkeen, joka on meidän lohdutuksemme. Ja kun Pyhä Henki tulee, ei Se tule kieltämään yhtään Sanaa mitä Se koskaan on sanonut. Se on pysyvä Sanan kanssa, sillä Se on Sana. Aamen.

179. Vanha sokea Fanny Crosby ei nähnyt päivänvaloa, mutta kun he kysyivät häneltä mitä hän ajatteli Kristuksesta, hän sanoi:

Sinä kaiken lohdutukseni Virta, Enemmän kuin elämä minulle, Kuka minulla on maan päällä kuin Sinä? Tai kuka Taivaassa kuin Sinä?

Lohduttaja on täällä. Lohduttaja on tullut.

Ui, levittääkää uutista ympäri, missä tahansa löytyy ihmisiä, Lohduttaja on tullut!

180. Mitä se on? Jumalan Sana ankkuroituna teidän lihassanne, joka antaa teille Iankaikkisen Elämän, joka antaa teille ylösnousemus Voiman tuomaan teidät pois maailman asioista; sokeista ihmisten perinnäissäännoista, vaeltamaan Jumalan terveellisessä Auringonvalossa. Se on niitä Lohduttaja tekee. Se nostaa teidät ylös tuosta kellari-tilastanne. Se tuo teidät Jumalan Läsnaoloon, ja antaa teille kokemuksen Jumalan kanssa; niin että te voitte huutaa kuin Job muinoin, “Minä tiedän Lunastajani elävän!”

181. Sitten, jos me näemme Hänen Sanansa, ja kieltäydymme vaeltamasta Valossa niinkuin Hän on Valossa, silloin meidän yhteytemme Jumalan kanssa on katkenut. Mutta kun me näemme Valon ja vaellamme Valossa, niinkuin Hän on Valo, silloin meillä on yhteys toinen toistemme kanssa; ja Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan Veri, puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

182. Ke valmistaudumme muutaman minuutin kuluttua murtamaan tuon leivän, tuon happamattoman leivän, joka edustaa Sanaa. Älkää milloinkaan unohtako sitä! Lohdutus, kaiken lohdutukseni virta tänä iltana on, että tiedän Jumalan pitävän Sanansa. Tiedän että jotakin on tapahtunut minulle. Tiedän siirtyneeni kuolemasta Elämään. Tiedän että minä pidän Hänen Käskynsä. “Jos te rakastatte Minua, pitäkää Minun Käskyni,” Hän sanoi. “Jos te rakastatte Minua, tehkää mitä Minä käsen teidän tehdä! Olkoon jokaisen miehen sana valhe; olkoon Minun Sanani Totuus.” Älkää seuratko mitä joku

Kirjeessänsä, kuinka Hän toisella kielellä puhuisi kansalle. Ja kun Pyhä Henki tuli, Se tuli tarkalleen Sanan mukaisesti.

171. Kunnia! Ja kun Se tulee uudestaan, kun Se tulee uudestisyntyneeseen Seurakuntaan, Se on tuleva Voiman kanssa ja Oman Olemuksensa julkitulemisessa. Jumalan Sana, Lohduttaja meissä, tuoden esiin Hänen Olemuksensa!

172. Äskettäin puhuessani erään papin kanssa, hän sanoi, ”Sinähän olet vain yksi Raamatun opettaja lisää. Sinä vain pysyt Raamatun kanssa, mutta se on vain Katolisen kirkon historia.”

Minä sanoin, ”Ja tänään te väitätte olevanne suurempi kuin Se?”

173. Hän sanoi, ”Varmasti, me muutamme mitä tahdomme, koska se on seurakunta joka tekee sen, arvovalta annettiin seurakunnalle.”

174. Minä sanoin, ”Silloin jotakin on tapahtunut! Koska varhaisina päivinä teillä oli merkkejä ja ihmeitä osoittamassa että Pyhä Henki oli teidän kanssanne.”

175. Varhainen Katolinen seurakunta puhui kielillä. Varhainen Katolinen seurakunta profetoi. Heillä oli profeettoja. Varhainen Katolinen seurakunta teki kaikkia näitä ihmeitä. He paransivat sairaita. He herättivät kuolleita. He huusivat ja toimivat kuin vimmatut. He tanssivat Hengessä. Heitä kutsuttiin ”hulluiksi.”

176. Mutta te olette tulleet liian kankeiksi tänään, te Katoliset. Katsokaahan, te olette seuranneet uutta suuntausta. On aika Katolisen kirkon tulla takaisin siihen mitä se oli alussa; noina päivinä jolloin te vaelsitte Nasaretilaisen Jeesuksen kanssa, ja Sana oli tehtynä lihaksi teissä. Katsokaahan, teillä on siellä joukko pappeja ja paaveja ja muita asioita, ja se on muuttanut Sanan ja vääristellyt Sen, eikä seurakunnassa enää ole mitään Voimaa. Se on vain orkanisaatio. Kuten Methodistit, Baptistit, Presbyteerit ja Helluntailaiset, sama asia, ne ovat vain orkanisaatioita. Lähtekäämme pois tästä orkanisaatiosta.

177. Älkää sulkeko itseänne jonkun orkanisaation kuoreen, niinkuin jonnekin epäuskon kellariin, kieltääksenne Jumalan Sanan. Minä en välitä mitä joku piispa tai joku muu sanoo. Antakaa Sanan tulla sisälle itseenne, antakaa Jumalan Pyhän Hengen tehdä Se lihaksi ja ottaa valtaansa teidän lihanne, niin että Se hallitsee teitä, todistaen teidän kauttanne elävän Jumalan teot ja mahtavan voiman. Niin se on. iii väliä mitä seurakunnat sanovat. Nuo kirkkokunnat ainoastaan panevat teidät kellariin, ja te kätlette itsenne siunatulta Auringonvalolta. Tiedän sen olevan Totuus. Haluatteko te pysyä kellarissa? Kukaan ei halua sitä. Älkää menkö sinne kellariin. Tulkaa ulos Auringonvaloon! Tulkaa ulos missä Sana on, niin että voitte ottaa Sanan ja

37. Sinä et ole puhunut palvelijallesi hänen poismenostansa. Sinun ei tarvitse puhua minulle siitä, Herra. Mutta toivoin että olisin tiennyt, Herra. Rukoilen että Sinä... mitä tahansa se onkin, Herra, minä jätän sen Sinun käsiisi. Tapahtukoon Sinun tahtosi.

38. Ja nyt Isä, siunaa Sanat tänä iltana, Sanoma, Sanan lukeminen, laulujen laulaminen ja ehtoollisen ottaminen. Voikoon kaikki olla Sinun kunniaksesi ja kirkkaudeksesi, sillä me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

39. Meillä on täällä joitakin nenäliinoja joiden ylitse tulee rukoilla. Ja teen sen hieman myöhemmin, olessamme rukouksessa.

40. Lukekaamme nyt Sanaa. Ja yritän olla niin nopea kuin voin, koska he jotka valvovat 3iellä sairaalassa, odottavat minun tulemistani sinne; ja he ovat väsyneitä ja uuvuksissa.

41. Haluaisin aloittaa lukemisen Johanneksen 14. luvusta. Aloittakaamme sen 12. jakeesta. Ja aiheenani tänä iltana on: Lohduttaja. Ja nyt kun luemme, kuunnelkaa tarkoin Lukemista. Joh. 14. alkaen jakeesta 12.

Totisesti, totisesti, minä sanon teille, hän joka uskoo minuun on myös tekevä niitä tekoja joita minä teen; ja suurempia tekoja kuin nämä on hän tekevä; koska minä menen Isäni tykö.

Ja mitä tahansa te pyydätte minun nimessäni, sen tulen tekemään, että Isä voi olla kirkastettu Pojassa.

Jos te pyydätte jotakin minun nimessäni, minä tulen tekemään sen.

Jos te rakastatte minua, pitäkää minun käskyni.

Ja minä tulen rukoilemaan Isää, ja hän antaa teille toisen Lohduttajan, että hän voi pysyä teidän kanssanne iäisesti;

Totuuden Hengen; jota maailma ei voi vastaanottaa, koska se ei näe häntä, eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet; sillä hän asuu kanssanne, ja on oleva teissä.

42. Haluaisin, jos suotte sen minulle anteeksi, lukea tämän 17. jakeen uudestaan.

Totuuden Hengen; jota maailma ei voi vastaanottaa,...

43. ”Maailma.” Niin kauan laain te rakastatte maailmaa, te ette tule koskaan vastaan ottamaan Sitä. Ymmärrätekö?

...koska se ei näe häntä,...

44. Ei väliä mitä Hän tekee, maailma ei näe sitä. He eivät usko sitä. Heille Se on ”tunnekuohua, psykologiaa.” näettehän.

...näe häntä, eikä tunne häntä:...

45. Kuunnelkaa nyt, tämä “Hän” josta Hän puhuu:

...mutta te tunnette hänet; sillä hän asuu kanssanne (nyt, se oli Jeesus), ja on oleva teissä.

46. Iikö se olekin selvästi sanottu? Kuka silloin on tämä Lohduttaja? Jeesus. Näettehän? Hän sanoi, “Minä tulen rukoilemaan Isää, ja Hän tulee lähettämään teille toisen Lohduttajan, Totuuden Hengen; Jota maailma ei voi vastaanottaa, koska se ei tunne Häntä, eikä näe Häntä; näettekö, ei näe Häntä, eikä tunne Häntä. Mutta te tunnette Hänet!” Näettehän, Hän puhuu itsestänsä. “Te tunnette Hänet, sillä Hän asuu kanssanne lihan ruumiissa juuri nyt,” Hän puhuu opetuslapsille, “ja on oleva teissä; ja on pysyvä iäi-sesti, milloinkaan jättämättä teitä.”

47. Oi, eikö Hän olekin hyvä Jumala? Jeesus on niin hyvä meille! Ja se on hyvä ilmaus, että, “Meidän Jumalamme on hyvä Jumala.” Hän on niin hyvä lapsillensa! Hän on järjestänyt meille kaikki hyvät asiat. Kaiken mistä meillä on tarve, sen Hän on järjestänyt meitä varten. Totisesti te voitte sanoa, “Isämme, Joka olet Taivaassa,” koska Hän on Isä. Ja vaikka me olemmekin tottelemattomia ja ylpeitä, niin siitä huolimatta Hän pitää yhä huolta tarpeistamme. Olimmepa me hyviä tai palloja, Hän antaa meille ruokaa syötäväksi, vaatteita käyttääksemme ja asunnon asuttavaksemme. Oi, Hän on niin hyvä!

48. Jos me vain katselisimme ympärillemme ja laskisimme ne hyvät asiat joita Hän on meille! Me emme pysähdy harkitsemaan sitä. Mitä jos teillä ei olisi silmiä? Mitä jos teillä ei olisi nenää, tai suuta, tai korvia? Mitä jos teillä ei olisi jalkoja ja ette pääsisi kävelemään? Mutta katsokaahan, Hän on antanut teille jalat. Mitä jos teillä ei olisi silmiä, ettekä voisi nähdä; ja kuitenkin kuulisitte melua, mutta ette tietäisi mitä se on? Ne ovat nuo vii3i aistia jotka Hän on antanut meille.

49. Mutta sitten jos me vain elämme lähellä Häntä, on Hänellä meitä varten jotakin muu-” takin. On sisäinen tuntemus, niin että voimme nähdä jotakin mitä joku tavallinen henkilö ei koskaan näe. Kun me olemme uudestisyntyneet, me näemme Hänet. Näettekö? Te tunnette Hänet. Te olette nähneet Hänet. Hän on asuva kanssanne iäisesti.” Oi, Hän on hyvä Isä. Hän on hyvyiden Lähde, kaiken hyvyiden alkulähde, ja Isyys kuuluu meidän Jumalallemme. Hän on niin hyvä uskovaisille lapsillensa!

50. Eräs asia jonka Hän antaa meille on auringonpaiste. Te ette voisi elää ilman auringonpaistetta. Te ette eläisi kuin vähän aikaa, koska silloin ei mikään kasvaisi. Auringonpaiste on niin suuri ja tarpeellinen asia, ja kuitenkin

ei näe Häntä, eikä tunne Häntä. Mutta te tunnette Hänet! Te tunnette Hänet, koska Hän on teidän kanssanne, ja Hän on oleva teissä.”

165. Siinä Se on! Kuinka kauan Hän on pysyvä kanssanne? Iäisesti! Silloin mikä on Jumalan Sana? Mikä on meidän lohdutuksemme tänään? Se on kun me olemme vastaanottaneet Pyhän Hengen kasteen, ja elävän Jumalan Voima elää meissä. Ja silloin me seisomme elävän Jumalan Sanan kanssa, kun tuo Sana on tehty lihaksi ja asuu keskellämme. Nyt tuo sama Sana, joka oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme, on tullut meidän lihaksemme. “Hän on nyt kanssanne, mutta Hän on oleva teissä.” Nyt tuo sama Sana jonka profeetta puhui, tuo sama Sana joka oli tehty lihaksi, tuo sama Sana asuu Seurakunnassa. Senvuoksi me emme tee kompromisseja tuon Sanan kanssa, vaan pysymme Sen kanssa oikein. Jos me emme tee kompromissia Sen kanssa, silloin tuo sama Sana eläen teissä tulee tuottamaan samoja asioita joita Se teki kun Hänet oli tehty lihaksi, koska teidän lihanne pitää Sen sisällänsä.

166. Se on syy miksi näyt voivat murtautua äänivallin lävitse. Se on syy miksi näky voi murtautua ajan-muurin lävitse ja sanoa, “NAIN SANOO HERRA, se on oleva niin-ja-niin.” Ja sitten se on sillä tavalla. Mikä se on? Se on Sana joka tulee esiin Hengeltä.

167. Te ette näe minua, te näette vain ruumiini. Te ette näe minua. Minä en näe teitä koska näen vain teidän ruumiinne. Tämä on minun käteni, mutta kuka on tuo minä joka omistaa tuon käden? Tämä on minun ruumiini, mutta kuka on minä? Se on henki.

168. Ja jos minä olen uudestisyntynyt, jos te olette uudestisyntyneitä, silloin se on Jumalan Pyhä Henki, Jumalan Sana elämässä meissä. Ja jos me teemme kompromisseja tästä Sanasta ja sanomme että meillä on Jumalan Henki, niin kuinka me voimme väittää että meillä on Jumalan Henki? Kun Jumalan Henki todistaa Hänen Omasta Sanastansa, eikä Hän tule koskaan liikahtamaan Siitä tuumaakaan. Ei väliä mitä kirkkokunnat sanovat! Kuinka Hän voisi mennä pois Siitä, kun Se on Hänen Oma Sanansa?

169. Lupa oli, “Minä tulen olemaan teidän kanssanne; Lohduttaja.” Hän sanoi, “Minä tulen lähettämään Lohduttajan.”

170. Ja he kokoontuivat yläsaliin ja odottivat siellä Helluntaipäivään asti. Ja kun Pyhä Henki oli tullut, Se teki aivan tarkalleen mitä Sana sanoi Sen tulevan tekemään. Se teki tarkalleen mitä Jumala oli sanonut Sen tekevän. Uskoisin että se on Jesaja 28: 10 ja 19. “Ohjeen täytyy olla ohjeen päälle, rivi rivin päälle; täällä vähän ja siellä vähän. Pitäkää lujasti kiinni siitä mikä on hyvää. Sillä änkkytavilla huulilla ja muil-lu kielillä tulen Minä puhumaan tälle kansalle.” Se on mitä Hän sanoi tulevansa tekemään. Paavali viittasi Siihen,

siellä oli monia jotka janosivat Jumalaa. Koko talo oli aivan täynnä, tuo pieni kalastajan hökkeli siellä joen rannalla. He eivät ajatelleet mitä se maksaisi heille, kun he yrittivät viedä tätä miestä Sanan eteen. He repivät auki katon, (tekivät mitä tahansa), vain päästäkseen kosketukseen Sanan kanssa. Ja niin pian kuin Hän, Sana, näki noiden parien laskeutuvan alas, Hän sanoi, “Sinun syntisi ovat anteeksi annetut sinulle, poikani. Ota vuoteesi ja mene kotiisi.” Miksi? Hän oli kosketuksessa Sanan kanssa. Katsokaahan, hän uskoi Sen.

158. Jos hän nyt olisi sanonut, “Mutta minähän olen maannut tässä kaikki nämä vuodet, minä en voi tehdä sitä.” Silloin se ei olisi tehnyt hänelle mitään hyvää.

159. Mutta kun hän tuli kosketukseen Sanan kanssa, hän otti Sen ilolla vastaan. “Minä uskon Sen. Minä uskon että Se on niin. Minä teidän että Hän on Sana.” Senvuoksi, niin pian kuin hän oli saanut kosketuksen Sanaan, hän otti vuoteensa ja meni kotiinsa.

160. Tuo Fariseus sanoi, “Tämä mies pilkkaa Jumalaa. Hän antaa anteeksi syntejä.”

161. Hän sanoi, “Kumpi on helpompaa sanoa, ‘Sinun syntisi on annettu sinulle anteeksi,’ tai, ‘Ota vuoteesi ja kävele?’” Näettekö?

He epäonnistuivat näkemään Kuka Hän oli. Hän oli Sana.

162. Mutta mikä lohdutus se oli noille Galilealaisille! Kuinka he uskoivatkaan Häneen!

Kuinka he rakastivatkaan Häntä!

163. Sitten eräänä päivänä he näkivät Hänen menevän Golgatalle. He kuulivat Hänen sanovan, “Vähän aikaa, eikä maailma Minua enää näe. Minun Ihmisen Pojan täytyy mennä ylös’ Jerusalemiin ja tulla annetuksi syntisten käsiin; Minun täytyy tulla ristiinnaulituksi ja kuolla.” Kuinka he voivat kestää sitä? Heidän sydämensä olivat murtuneita. He olivat masentuneita. Siellä he olivat kaikki synkkinä. Kuinka he koskaan voisivat luopua Hänestä? Koska se Sana jonka profeetat ja kaikki suuret pyhät miehet olivat puhuneet maailman alusta alkaen, oli siellä heidän keskellään.

164. Mutta katsokaa sitten minkä lupauksen Hän antoi! “Minä en tule jättämään teitä ilman lohdutusta. Minä en tule jättämään teitä lohdutuksesta. Minä tulen rukoilemaan Isää, ja Hän tulee lähettämään teille toisen Lohduttajan, joka on Pyhä Henki, ja Hän on pysyvä kanssanne iäisesti; Totuuden Henki, Jota maailma ei voi vastaanottaa, koska se ei tunne Häntä. Se

me vain katsomme ja sanomme, “Oh, sehän on aurinko,” ja jatkamme matkaamme. Näettekö kuinka me jätämme sen huomiotta. Mutta auringonpaiste on tärkeä meidän elämällemme. Se auttaa meitä ja antaa meille voimaa. Sitä se on luonnolliselle ihmiselle.

Ja sitten on myös olemassa hengellinen Auringonpaiste jossa me voimme elää.

51. Kaikki luonnollinen on esikuva hengellisestä. Kuten se hyvä ruoka jota me ruoka pöydässä syömme, on esikuva hengellisestä Ruuasta jota me syömme Sanasta. Näettehän, se on esikuva. Se on ulkonainen, fyysillinen ilmaus hengellisestä, joka merkitsee meille enemmän kuin fyysillinen.

52. Aivan kuten pieni lapsi joka on siinnyt äitinsä kohdussa, se on vain liha ja veri, joka liikkuu ja värähtelee. Mutta niin pian kuin se syntyy, vaikka te ette näekään sitä, niin kuitenkin siellä äidin lähellä on henki ja sielu odottamassa tullakseen tuohon lapseen niin pian kuin se on syntynyt. Jumala on luonut sielun ja luonut hengen olemaan tuossa lapsessa juuri sillä hetkellä kun se on syntynyt tähän maailmaan. Sitten tuo pieni lapsi alkaa tulla kypsyyteen ja oppimaan, ja silloin siitä tulee elävä sielu,

ja se voi tuntea oikean ja väärän. Silloin se on aivan kuten Adam ja Eeva, asetettu oikean ja väärän, hyvän ja pahan tiedon puun eteen. Se tekee oman valintansa. Ja sitten se tulee älylliseksi olennoiksi, kasvaen koko ajan. Se on Jumalan suuri talous.

53. Ja lopulta se tuleetiensä päähän, tässä fyysisessä ruumiissa. Ja aivan samoin kuin tämä ruumis turmeltuu ja katoaa pois, on siellä valmistettuna toinen vastaanottamaan se. Niin pian kuin tämä sielu ja henki joka meissä nyt on jättää tämän ruumiin, se menee toiseen joka on nuori, parempi, ruumis joka ei vanhene, joka ei tule katoamaan pois. Kyllä, Hän on hyvä Jumala! Varmasti Hän on!

54. Mutta esimerkiksi, mitä jos joku olisi tietoinen auringonpaisteesta, mutta kieltäytyisi tunnustamasta sitä auringonpaisteeksi? Hän sanoisi, “Minä en yksinkertaisesti usko sitä.” Ja sitten hän menisi kellariin ja sulkisi oven, ja vain kieltäytyisi tietämästä että aulinko paistaa, sanoen, “Minä en usko sitä.”

55. Joku saattaa sanoa hänelle, “Oi, se on lämmin. Se on terveellistä. Ihmiset jotka elävät auringonpaisteessa, heillä on väriä ja he ovat terveempiä.”

56. Hän sanoisi vain, “Minä en usko sitä,” ja sulkisi itsensä sisälle. Sellainen mies olisi sääliävässä tilassa. Jotakin on vialla tuon miehen järjessä, jos hän tekee niin.

57. Ja jos joku sulkee itsensä pois Jumalan hengelliseltä Auringolta, Auringonpaisteelta, niin hänen hengellisessä tilassansa on jotakin vialla; koska hän kieltäytyy vaeltamasta sellaisen hyvän Jumalan johdatuksessa, kuin meidän Jumalamme on, Joka on meidän lohtumme ja voimamme. Ja Hänen Auringonpaisteessansa eläminen merkitsee hengellistä kasvua. Se antaa hengellistä voimaa elää Hänen Auringonpaisteessansa, Pojan paistaessa Kirkkaudessa! Ja suurin etuoikeus mitä meillä on, on elää Jumalan Kirkkauden Auringonpaisteessa. Katsokaa hyvä, terveitä Kristittyjä!

58. Ottakaa joku mies tai nainen joka sulkee itsensä johonkin kellariin eikä halua nähdä auringonpaistetta, luonnollista auringonpaistetta jonka Jumala on valmistanut häntä varten, vaan kieltäytyy uskomasta sitä. Ja omassa itsekkyydessään hän sulkee itsensä pois. Sellainen mies on pian tuleva aneemiseksi. Hän on tuleva kalpeaksi. Hänen voimansa alkavat vähetä ja samoin hänen terveytensä, ja vain sik3i että hän on sulkenut itsensä pois siitä etuoikeudesta jonka Jumala antoi hänelle. Se on totta. Hän teki sen tahallisesti.

59. Sitten jos me suljemme itsemme pois Jumalan Kirkkaudesta, Pyhän Hengen Kasteesta, ja Hengen yhteydestä, niin ensimmäiseksi meistä alkaa tulla kalpeita, sairaalloisia Kristittyjä. Meidän kokemuksemme alkaa himmetä. Ja kun suuret koettelemukset tulevat, me vetäydymme pois.

60. Siinä tarvitaan sotilasta joka on elänyt Jumalan Auringonpaisteessa, siinä tarvitaan henkeä joka tuntee Jumalan, niin että ilman epäilyksen häivääkään he voivat seistä vaikeuksien keskellä ja huutaa, "Minun Lunastajani elää!" Halleluja! Siinä se on, näettehän.

61. Me suljemme itsemme pois. Ja he tekevät sen automaattisesti, rae teemme sen koska me haluamme tehdä sen. Mutta Jumala on hyvä ja antaa sen meille. Kuiten liian monet tänään eivät halua tulla tuolle terveelliselle paikalle Jumalan kanssa, ollakseen terve Kristitty jolla on terve henki. Aivan varmasti kuka tahansa haluaisi terveen ruumiin, mutta kuitenkin tuo ruumis, huolimatta siitä kuinka terveenä te sen pidätte, on palaava takaisin tomuun.

62. Mutta veljeni, tuo sielu ei voi koskaan olla liian terve. Ja aina kun se kasvaa, se kasvaa Jumalan Voiman lujuudessa ja armossa. Meidän tarvitsee vaeltaa Jumalan Auringonvalossa, koska Hän on hyvä.

63. Meillä on suuri perintöosa, meidän haltuumme on uskottu suuri ja pyhä asia.

64. Te saatatte nyt ihmetellä, "Veli Branham, puhutko sinä Auringonpaisteesta, Jumalan Kirkkauden suuresta Auringonpaisteesta, joka tekee henget terveiksi, ja tekee meistä vahvoja Kristittyjä?" Se on mitä löytääksemme me olemme täällä tänä iltana. "Kuinka me saamme nuo asiat?

luhdutuksen, oli tehty Mieheksi täällä keskuudessamme. Me voimme omin käsin kosketella Jumalan Sanaa.

Me voimme puristaa kättä Jumalan Sanan kanssa. Hän on Sana. "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tehtiin lihaksi ja asui keskuudessamme." Tuo Jumalan Sana, Lohduttaja, oli tehty lihaksi. Hän eli täällä maan päällä. Me näimme että Hän oli Sana. Hän toimi kuin Jumala. Hän näytti Jumalalta. Hän saarnasi kuin Jumala. Hän paransi kuin Jumala. Hän oli Jumala, joka tavalla Hän oli Jumala! Hän puhui kuin Sana. Hän näytti Sanalta. Hän saarnasi kuin Sana. Hän oli Sana! Aamen.

152. Oi, mikä lohdutus se olisikaan ollut istua Hänen viereensä. Ettekö te olisikin rakastaneet tehdä niin? Te sanotte, "Aivan varmasti, veli Branham." Hetkinen vain. Olisin aivan varmasti juossut Hänen tykönsä ja istunut Hänen viereensä, kun Hän oli täällä maan päällä!

153. Ei ole koskaan ollut miestä joka olisi voinut seistä Hänen kengissään tämän maan päällä, ja sanoa, "Minä olen ylösnousemus ja Elämä," niinkuin Hän teki Lasaruksen haudalla. "Joka uskoo Minuun elää vaikka olisi kuollutkin." Oi! Kuka se oli? Mikä se oli? Se oli Sana. Hän oli Sana. Ei ihme että Hän voi seistä siellä ja pyyhkiä kyyneleitä silmistään niinkuin Mies; ja puhua neljä päivää haudassa olleelle kuolleelle miehelle, ja sanoa, "Lazarus, tule esiin!" Mitä se oli? Se oli Sana. Aamen! Se oli Sana toiminnassa. Hän oli Sana. Se oli sama Sana joka tuli profeetoille. Jokainen profeetoista ennaltakertoi Hänestä.

154. Stefanus sanoi Sanhedrinin oikeuden edessä, "Ketä heistä teidän isänne eivät vainonneet, jotka näkivät Hänen tulemuksensa, jotka näkivät tuon Vanhurskaan edeltäpäin ja sanoivat että Hän tulisi? Ketkä teidän isistänne eivät vainonneet Häntä? Ja nyt te olette ottaneet Elämän Ruhtinaan ja tappaneet Hänet." "Te otitte Elämän Sanan, sillä Hän oli Sana!"

155. Siinä Hän oli, Sana heidän keskellään. He olivat nähneet kuinka Hän meni kuolleen miehen haudalle. He näkivät kuinka Hän tiellä pysäytti tuon hautajaiskulkueen Nainin kaupungin edustalla, kun he olivat viemässä tuon lesken ainoaa poikaa valmiiksi balsamoituna hautaan. Mutta tuo ruumis tuli kosketukseen Sanan kanssa. Vaikka hän oli ruumis, kuitenkin hän eli!

156. "Vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä." Ruumis tuli elämään, koska se tuli kosketukseen Sanan kansaa. Oi, mitä Se saakaan aikaan kun ollaan kosketuksessa tuon Sanan kanssa; Se on lohdutus.

157. Erään kerran siellä oli joukko Galilealaisia, ehkä kalastajia, joilla oli siellä eräs mies parka, niin sairas ettei voinut edes nousta ylös vuoteeltaan, ja he yrittivät viedä häntä Sanan luo. Eivätkä he löytäneet tilaa tehdä sitä, koska

144. “Siitä minä en tiedä. Mutta Jumala sanoi minulle että, ‘Tulisin näkemään kuinka Henki laskeutuu alas, ja jää Hänen ylleen. Hän tuleeolemaan Se.’ Aamen! Hän tulee olemaan minun Messiaani.” Johannes sanoi, “Minulla on lohdutus sydämessäni, ja minä odotan, koska tunnen Jumalan lupauksen. Kun näen Hänet, tulen tuntemaan Hänet.”

145. Eräänä päivänä , käveli mäkeä alas Lasarus ja Jeesus.... Ja Hän käveli suoraan sinne veteen.

146. Ja Johannes sanoi, “Katso, siinä Hän on! Se on Hän!” Kaikki katsoivat ympärilleen eivätkä voinee eroittaa toista toisesta. He kaikki näyttivät samanlaisilta, partoineen ja viittoineen. Mutta Johannes sanoi, “Minä tunnen Hänet, koska siellä on merkki joka seuraa Häntä. Minä tunnen Hänet. Se on Hän. Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin.”

147. Jeesus ei kohottanut edes päätään, vaan käveli suoraan veteen, tullakseen kastetuksi. “Täten on sopivaa meidän täyttää koko vanhurskaus.” Hän tiesi että Hän oli Messias, koska Johanneksella oli sydämessänsä Jumalan Sana ja lupaus.

Oi, kuinka me voimmekaan levätä Sillä tänä iltana!

148. Kun lääkäri lähtee vuoteen vierestä ja sanoo, “Tuo sydän ei kestä.Pulssi on poissa. Hengitystä ei enää ole. Hän on kuolemassa.”

149. Mutta minä tiedän Kehon olen uskonut, ja olen täysin vakuuttunut että Hän kykenee pitämään sen minkä olen jättänyt Hänelle tuon päivän varalle.” Halleluja! Varmasti, teillä on Jumalan lupaus, “Joku uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, on hän kuitenkin elävä. Kuka tahansa elää ja uskoo. Minuun, ei koskaan kuole. Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat.” Meillä on lupaus, Jumalan Sana. Se lohduttaa meitä, kun me pysymme Jumalan Sanan kanssa.

150. Minulla on kirjoitettuna tänne monia näistä suurista sankareista. Mutta, säästääk-seume aikaa, me tiedämme että heitä lohdutti Jumalan Sana. Tässä on se mitä he tekivät. He saattoivat katsoa taaksepäin, ja nähdä kuinka joku toinen pitäessään Jumalan Sanan tuli lohdutetuksi ja selviytyi. Ja sitten tämä toinen katsoi taaksepäin , ja nähtyään mitä hän oli tehnyt, hän myös seurasi Sanaa ja selviytyi; oli lohdutettu, tietäessään että hänellä oli Jumalan lupaus» Ja sitten tuli seuraava, tunsin Hengen yllään, ja niin hän seurasi Jumalan Sanaa, ja sai saman lohdutuksen kuin edellinenkin. Jokaisen heistä seuratessa Jumalan Sanaa, se oli heille lohdutus.

151. Oi veli, kuuntele nyt tätä! Eräänä päivänä Sana oli tehty lihaksi. Siinä se on! Sana oli tehty lihaksi erään Miehen muodossa. Jumalan Sana, joka toi

Mistä ne tulevat? Mitä ne ovat? Näytä minulle mitä se on, veli Branham. Voinko minä ostaa sen terveyskaupasta? Minkä kaltaista vitamiinia siinä on?”

65. Te ette osta sitä kaupasta, mutta Sitä on paljon aivan lähellä teitä, jos vain haluatte vastaanottaa Sen. Kysymys on vain kaavan tuntemisesta, kuinka vastaanottaa Se.

66. Apteekissa on lääkkeitä, mutta lääkärin täytyy tehdä diagnoosi. Jos lääkäri ei tee sitä, saattaa tuo lääke tappaa teidät.

67. Sentähden teillä täytyy olla diagnoosi tapauksesta. Te ette voi vain yksinkertaisesti ottaa jotakin syntistä ja antaa hänelle Pyhää Henkeä. Hänen täytyy katua ensin. Hänen syntinsä täytyy olla pesty pois. Hänen täytyy olla valmistautunut tätä suurta Vitamiinia varten, joka tullaan antamaan hänelle.

68. Meidän haltuumme on uskottu pyhä asia. Te tiedätte mikä se on. Ja meillä on perintö, perintöosa jonka me uskoisimme lapsina perimme. Se on pyhä asia joka on uskottu haituumme. Ja se on Jumalan Sanan pyhä perintö, joka on annettu meille, kokonainen Jumalan Sana. Sana Itse on tuo Vitamiini, se on Sana Itse, Jumalan Sana!

69. Siitä syystä minä niin itsepintaisesti seison tällä Sanalla! Hi väliä mitä kuka tahansa muu sanoo, jos se ei ole Sanan mukaista, silloin en usko sitä; näettekö, jos te haluatte uskoa sen, niin se kyllä sopii. Mutta minulle sen täytyy olla Sana, koska, “”Taivaat ja maa tulevat katoamaan, mutta Minun Sanani eivät koskaan petä.” Senvuoksi siinä tarvitaan Sana!

70. Minä elän Sanasta. Jeesus sanoi, “On kirjoitettu, ‘Mies ei elä yksin leivästä, vaan jokaisesta Sanasta joka lähtee Jumalan suusta.’” Ja T ä m ä tässä on Se! Ja Se on annettu meille perinnöksi. Se on meidän perintösamme, Sana!

Oi Jumala, anna meidän ajatella Sitä Sen syvyydessä.

71. Se on meidän etuoikeutemme. Se on tämä pyhä asia jonka Jumala on uskonut haltuumme jonka Jumala on pannut Seurakuntaansa. Ja tuo pyhä perintö on meidän. Se on lahja Jumalalta. Ei niin että tekisimme kompromisseja tässä, ja leikkaisimme tämän pois, ja heittäisimme tämän ulos, ja lisäisimme tämän Siihen, soveltumaan meidän omaan makuamme; vaan että saarnaamme koko Sanan, koko Evankeliumin. Meillä on velvollisuus Kristittyinä ottaa Sana ja uskoa Se. Jos sydämemme ei tuomitse meitä, silloin me tiedämme että meillä on suosio Jumalan kanssa.”

72. Mutta kun me tiedämme sivuuttavamme jotakin siitä suuresta perinnöstä joka kuuluu meille, siksi että seurakuntamme sanoo että he “eivät usko Tähän

tänään, ettei Se ole meitä varten tänää,” niin silloin me kuljemme Sen ohitse ja pilaamme perintömmme.

73. Uskon että me kaikki täällä tänä iltana olemme Amerikkalaisia. Me olemme kaikki Amerikan kansalaisia. Me olemme kiitollisia ollessamme Amerikkalaisia. Mutta mitä on tapahtunut meidän Amerikkalaiselle perinnöllemme? Mitä se oli? Me aloimme tehdä kompromisseja. Ja niin pian kuin meteimme sen, me kadotimme perintömmme pyhyiden. Meillä on ollut neljä kertaa Presdentejä jotka ovat rikkoneet perustuslakia. Ja me teemme näitä asioita tänään. Esimerkiksi tämä parkkeerausmittari täällä kadulla, se ei ole perustuslain mukainen. Sellaista asiaa ei löydy perustuslaista. Se on vastoin perustuslakia, ja kuitenkin meillä on se. Ja me teemme kaiken kaltaisia asioita jotka ovat vastoin niitä periaatteita joille tämä kansakunta perustettiin. Me teemme kaikkea vastoin sitä ja niinpä me kadotamme perintömmme. Minkätähden? Me olemme tehneet kompromisseja niiden periaatteiden kanssa joille se oli perustettu.

74. Auttakoon Jumala minua, ja auttakoon Jumala teitä, Kristittyinä, että emme milloinkaan tee kompromissia yhdenkään Jumalan Sanan kanssa! Tämä pyhä luottamustehtävä joka annettiin Seurakunnalle; on ihmeellinen asia että meillä on tämä Evankeliumi, täysi Evunkeliumi, saarnataksemme Sen ilman kompromisseja. Saarnata Se niinkuin Se on kirjoitettu. Elää Se niinkuin Se on kirjoitettu. Miten pyhä asia se onkaan joka on meidän haltuumme uskottu!

75. Ja jos me koskaan odotamme tämän Sanan tapahtuvan, jos me koskaan odotamme Jumalan pitävän Sanansa, silloin meidän täytyy pysyä Sen kansaa aivan sillä tavalla kuin Jumala kirjoitti Sen. Siitä syystä, jos te pysytte Sen kanssa sillä tavalla kuin Jumala kirjoitti Sen, tulee kaiken kaltaisia asioita tapahtumaan keskuudessanne, kun jokainen Sana tulee täyttymään.

76. Minä itse olen nyt odotuksen vallassa, nähdäkseni ravistelevan Voiman tulevan, joka on ravisteleva kansoja kun Se tulee.

77. Jumala voi saada ihmiset hallintaansa, jos Hän vain löytää jonkun miehen tai naisen, joka ei tee kompromissia Hänen Sanansa kanssa, vaan seisoo kuin Ikiaikojen-Kallio, uskoon jokaisen Sanan Siitä, uskoen että Hän on Sen takana. Ja miehenä joka uskoo Sen, teidän täytyy toimia Sen tavalla. Jos te uskotte Sen, toimikaa Sen tavalla! Ja te voitte panna Sanan toimimaan, ja Se tuleeolemaan teissä.

78. Me kadotimme perintömmme, koska me teimme kompromisseja. Ja kun me teemme kompromissin, silloin me emme voi odottaa Jumalan pitävän lupaustansa meille; koska me olemme rikkoneet ja saastuttaneet sen pyhän luottamuksen jonka Jumala antoi meille. Pitäkäämme tuo luottamus asia;

keskellänne seisoo Yksi juuri nyt, Jota te ette tunne. Hän tulee kastamaan teidät Pyhällä Hengellä ja Tulella.”

“Kuinka tulet tuntemaan Hänet, Johannes?”

133. “Minä lepään Jumalan Sanalla. Koska Jumala, joka siellä erämaassa käski minua, “Mene ja kasta vedellä,” sanoi, ‘Jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, Hän on se joka tulee kastamaan Pyhällä Hengellä ja Tulella.’”

134. Johannes sanoi, “Hän seisoi siellä, mutta minä en tuntenut Häntä. Hän oli aivan tavallinen mies. Hän oli pukeutunut kuin mies ja näytti mieheltä. Hän oli Mies!” Hän sanoi, “En tuntenut Häntä, mutta Hän sanoi minulle erämaassa, ‘Sinä tulet näkemään merkin, ja se tuleeolemaan Henki joka lepää Hänen yllään. Hän on oleva se.’” Johannes ei pelännyt tekevänsä virhettä, koska hän tunsu Hänet! Aamen.

135. Kuinka me silloin voimme tehdä virheen, kun Jeesus sanoi, “Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat. Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet ja puhuvat uusilla kielillä; ottavat ylös käärmeitä ja juovat kuolettavia, jotka eivät tule vahingoittamaan heitä; ja he laskevat kätensä sairaiden päälle ja ne parantuvat.”

136. Ja tänä päivänä me näemme ihmisten kieltävän sen Voiman. “Heillä on jumalisuuden muoto, mutta kieltävät Pyhän Hengen Voiman.” Varmasti, se on tuotu esiin niin että voimme nähdä sen.

137. Mutia me olemme lohdutettuja, koska Jumalan Sana puhui sen, sanoen meille, “Nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat.”

138. Hän sanoi että tulisi nousemaan arvostelijoita, ja että he tulisivat sanomaan näitä asioita, joten sen tulisi lohduttaa meitä sitäkin enemmän.

139. (Tyhjä paikka nauhassa) Hän oli lohdutettu.

140. He sanoivat, “Hetkinen vaan! Tuolla toisella rannalla on ylipappi.”

141. “Ylipappi tai ei ylipappi, piispa tai ei piispa, kuningas tai ei kuningas!” Siellä istui Herodes, ja Johannes sanoi, “Ei ole laillista sinun ottaa Filippuksen vaimoa ja elää hänen kanssaan.” Aamen.

142. Mikä hänellä oli? Jumalan Sana. Aamen. Hän ei välittänyt mistään, hän saarnasi Sen tekemättä kompromisseja. Hänellä oli Sana joka oli hänen lohdutuksensa. Jumala kertoi hänelle Kuka tuo Messias tulisi olemaan.

143. “Tulee sitten olemaan Messias tai ei, niin etkö uskoisikin että se tulee olemaan meidän ylimmäinen pappimme? Etkö uskoisikin hänen tietävän siitä?”

Minä tulen olemaan sinun kanssasi!” Se oli kaikki mitä hän tarvitsi. Mooses lepäsi Jumalan lupauksen lohdutuksella, “Minä tulen olemaan sinun kanssasi, Mooses.” Niinpä ei ollut Mooseksen asia pitää huolta heidän ruokinnastaan.

124. “Kuinka Sinä tulet tekemään sen, Herra?” Mooses ei kysynyt sitä kysymystä.

125. Ei ole minun asiani kysyä kysymyksiä. Ei ole teidän asianne kysellä kysymyksiä. Meidän asiamme on uskoa Häntä ja totella Häntä, ja tuntea olomme tyytyväiseksi, levätes-sämme Hänen lupauksellansa. “Jumala sanoi niin. Se selvittää sen.”

126. Joku sanoi minulle kerran, “Veli Branham, etkö ole peloissasi, kun menet siellä saarnatuoliin ja tuleeratkaisun hetki? Etkö joskus pelkää että rukousjonossa voisi sattua joku virhe?” En koskaan!

127. Minä en pelkää, koska lepään vakaasti Hänen Sanallansa, “Minä tulen olemaan sinun kanssasi,” niinkuin Hän sanoi minulle tuona yönä. “Kukaan ei ole seisova sinun edessäsi kaikkina elämäsi päivinä,” Hän sanoi. “Minä tulen olemaan sinun kanssasi.” Ja Hän on lyönyt jokaisen vihollisen. Hän on seissyt rinnallani silloinkin kun en ansainnut rinnallani seistävän. Mutta koska Hän lupasi sen, se on Hänen armostansa, että olen vakaasti levännyt tuolla Sanalla. Miksi? Koska Hän lupasi sen! Hän lupasi sen, ja Hän on kykenevä pitämään sen mitä on luvannut.

Mooses tiesi sen. “Kuinka tulet ylittämään meren?”

128. Mooses sanoi, “En tiedä, mutta Hän lupasi että Hän tulisi olemaan kanssani.”

129. Niinpä älkää koskaan ylittäkö siltaa ennenkuin te tulette sille. Pysykää Jumalan Sanan kanssa, ja Jumala tulee avaamaan tien, koska Hän on Tie. Kyllä. Mooses oli lohdutettu sillä Sanalla jonka Jumala puhui hänelle.

130. Johannes. En ole varma, mutta uskon että me viittasimme Johannes Kastajaan tänä aamuna. Ulkona erämaassa,... kun hän tuli, on joku voinut sanoa, “Katsohan tänne! Israelissa on tänään yli kaksi miljoonaa ihmistä. Kuinka sinä tunsit tämän Messiaan?”

“Hän on oleva aivan tavallinen mies. Hän on oleva yksi Daavidin pojista.”

131. “Jos Hän tuleekin Daavidin suvusta, on heitä kuitenkin tuhansia ja taas tuhansia. Kuinka sinä tulet tuntemaan Hänet? Kuinka tulet olemaan kykenevä esittelemään Hänet maailmalle, ja tietämään että se on Hän?”

132. Hän sanoi, “Minulla on Jumalan Sana. Minä tulen tuntemaan Hänet!” Hän sanoi, “Teidän keskellänne seisoo Yksi juuri nyt.” Aamen. “Teidän

Pitäkäämme se pyhästi, säilyttäkäämme se pyhänä. Pitäkää jokainen Sana Siitä, tekemättä kompromissia missään. Ottakaa Jumalaa kiinni Hänen Sanastansa, ja uskokaa Se. Toimikaa kuten Se! Seiskää Sillä! Älkää liikahtako Siitä! Se meidän täytyy tehdä. Se on mitä Jumala odottaa.

79. Niinkuin sanoin tänäaamuissa Sanomassamme, puhuessani aiheesta, “On sopivaa meille, että täytämme koko vanhurskauden.” Se on riippuvainen meistä, joille Sana on annettu. Se riippuu meistä, että seisomme me tuon Sanan kanssa. Ja kun me seisomme Sen kanssa, me näemme Jumalan toimivan keskellämme. Hiinpä on sopivaa meille pysyä Sen kanssa. Se on perintö jonka Jumala on antanut meille.

80. Menkäämme taaksepäin muutamaksi minuutiksi, jotka säilyttivät tämän Jumalan antaman suuren luottamuksen, joka oli Hänen Sanansa. Se minkä me perimme on Sana. Ja rasituksen ja pulmallisen tilanteen aikana, ja ollessaan ahdingossa hengenvaarallisina aikoina, he löysivät lohdutuksen Sanan pitämisessä.

81. Sana on Jumalan antama lohdutus. Kun te tiedätte että Jumala on sanonut niin, silloin te voitte kulkea jopa kuoleman varjon laakson halki, sillä se selvittää sen. Jumala sanoi niin!

82. Te ette voi sanoa”Pastori on sanonut niin,” tai “Kirkko on sanonut niin.”

83. Mutta te voitte sanoa, “Jumala sanoi niin!” Se on lohdutus jonka me saamme. Se on

mistä minä löydän lohdutuksen nyt. Se on mistä te löydätte oman lohdutuksenne. Jumala

sanoi niin! “Hän joka uskoo Minuun, elää vaikka olisi kuollutkin. Kuka tahansa elää ja uskoo Minuun ei koskaan kuole. Uskotko sinä sen?” Se on lohdutus. Se on lohdutus jonka me saamme.

84. Nooa. Uskon puhuneeni hänestä tänä aamuna. Hänen on täytynyt saada lohdutus kaiken arvostelun keskellä! Aivan varmasti!

85. “Ja maailma ei voi vastaanottaa Häntä, “ sanoi Jeesus, “koska se ei tunne Häntä. Mutta te tunnette Hänet ja olette nähneet Hänet. Ja Hän asuu nyt kanssanne, ja on oleva teissä.”

86. Nooa oli kohdannut Jumalan. Hän kuuli Jumalan. Hänellä oli Jumalan Sana. Niinpä ei ollut mitään merkitystä sillä mitä joku muu sanoi, koska Nooalla oli Jumalan Sana! Niinpä Se oli lohdutuksena hänelle, arvostelijain arvostellessa häntä. Tieteen sanoessa, “Kuinka taivaalta voisi sataa vettä, kun siellä ylhäällä ei ole mitään vettä? Me voimme todistaa ettei siellä ole mitään vettä. Sinä olet fanaatikko, Nooa! Minä voin todistaa sinulle että olet

fanaatikko. Katsohan nyt, missä siellä voisi olla vettä? Näytä se minulle!” Heillä on saattanut olla kaukoputkia joilla he ovat nähneet sadan kahdenkymmenen miljoona valovuoden päähän, niinkuin meillä on tänään. Ja tähän tiedätte ettei silloin ollut vielä koskaan satanut. Mutta kuitenkin Nooa oli lohdutettu, koska hänellä oli Jumalan lupaus. Aamen.

87. Mitä hän teki? Hän jatkoi arkin rakentamista. “Kuinka typerää!” Siellä ei ollut mahdollisesti koskaan ollut edes mitään venettä. Noina päivinä siellä ei ollut mitään järviä ja jokia, joten he eivät tarvinneet mitään veneitäkään. Mutta tässä hän on rakentamassa jotakin omituiselta näyttävää juttua. Ja kaikki nauroivat häntä. Se oli kovin lannistavaa hänelle, jokaisen ohikulkijan sanoessa, “Katsohan tuota fanaatikkoa tuolia mäellä. Mikä on tuo talonnäköinen juttu jota hän rakentaa? Mistä oikein on kysymys? Ja katsokaa minkälaisesta puusta hän sen rakentaa! Sehän on mieletöntä!” Mutta kuitenkin Nooalla oli lohdutus, koska hänellä oli Jumalan Sana! Se oli lohdutus kun hän tiesi Jumalan sanoneen niin. Aamen. “Jumala sanoi sen, ja se selvittää sen. Jumala sanoi niin!”

“Mistä sinä tiedät että tulee satamaan?”

“Jumala sanoi niin!”

“Kuinka sinä tiedät että sieltä ylhäältä on tuleva vettä?”

“Jumala sanoi niin!” Se oli lohdutus joka hänellä oli, Sanassa.

88. Tarkatkaamme hänen arkkiansa muutaman minuutin, hän rakensi sen melko fanaattisella tavalla. Huomasitteko täällä Genesiksessä, Jumala sanoi, “Rakenna se “gopher”-puus-ta”? Jos olette koskaan tutkineet mitä tuo “gopher”-puu oli, niin se oli melkein samanlaista kuin balsa. Se on hyvin kevyttä puuta ja aivan kuin pesusieni. Se on aivan täynnä pieniä kennoja. Kun tuo puu on elossa, se on täynnä mahlaa ja kun se kaadetaan juoksee mahla ulos siitä. Se ei sovellu muuhun kuin pesusieneksi. Ja Jumala sanoi, “Älä rakenna sitä hyvästä, kovasta tammesta, älä rakenna sitä mistään lujasta puusta. Vaan rakenna se gopher-puusta, kevyimmästä ja imukykyisimmästä puusta mitä voi olla.” Jos se pannaan veteen, se uppoaa hetkessä. “Rakenna se gopher-puusta,” ja Hän sanoi kuinka pitkä ja leveä sen tuli olla, sanoen, “Tee siilien kolme kerrosta.”

89. Mikä kaunis esikuva! Vanhurskauttaminen, pyhitys ja Pyhän Hengen kaste; kolme kerrosta. Näettekö? Ja muistakaa, Hän käski laittaa siihen ikkunan, eikä se ollut sivulla vaan ylhäällä. Näettekö? Vanhurskauttaminen, Luther ; pyhitys, Wesley; Pyhän Hengen kaste, ja Valo loistaa 3isälle! Se on Jumalan Auringonvalo, Meidän täytyy elää ja vaeltaa Valossa. Aamen!

Kristuksella, lujalla kalliolla, minä seison; Kaikki muu maa on upottavaa hiekkaa.

118. Nuo Hebrealais lapset, jotka menivät tuliseen pätsiin, niinkuin puhuimme tänä aamuna. Kun he menivät tuliseen pätsiin, antaakseen elämänsä sen aseman puolesta jonka he olivat ottaneet, niin mitä tapahtui heille? He sanoivat, “Meidän Jumalamme on kykenevä.” Aamen. Juuri siinä he seisoivat! Millä he seisoivat? Mikä oli heidän lohdutuksensa? Muutamassa minuutissa he olisivat palaneet poroksi. Pätsi oli kuumennettu ‘seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin koskaan aikaisemmin’. Mutta heillä oli lohdutus! Miksi? He tiesivät että, “Meidän Jumalamme on kykenevä vapauttamaan meidät vihaiselta tuleltakin.” Heidän lohdutuksensa oli levätä sen Jumalan kykenevyydellä, jota he palvelivat.

119. Oi! Levätä Hänen kyvyillänsä! Se on minun toivoni ja siksi jää. Minä lepään Hänen kykenevyydellään. Minä lepään Hänen armollansa. En sillä mitä minä olen; vaan mitä Hän on. Minä lepään Hänen lupauksellansa, koska Hän antoi lupauksen ja valalla vannoi sen. Minä tiedän että meillä on Iankaikkinen Elämä. Se on totta.

120. He lepäsivät sillä. Nuo Hebrealaislapset sanoivat, “Hän on kykenevä vapauttamaan meidät. Mutta vaikka Hän ei tekisikään sitä, niin me emme tule koskaan kumartamaan sinun laivapatsastasi.” Siitä minä pidän, Kyllä vaan.

121. Vaikka Hän hylkäisi minut tien päässä, jokainen Kristitty voisi sanoa, vaikka Hän heittäisi minut pois, Iankaikkiseen eroon Jumalasta, niin kuitenkin minä rakastan Häntä, kuitenkin Hän on minun. Helvetissäkin minä yhä ajattelisin samalla tavalla kuin nyt, minä yhä rakastaisin Häntä. Ja ajanjaksojen vaihtuessa, minä yhä rakastan Häntä; koska jotakin tapahtui sydämessäni. “Jos minulla olisi elämä, tai olisi kolme, niin Herran Jeesuksen Kristuksen kaltainen minä kaipaen olla.” Niin se on, koska jotakin on tapahtunut sisimmässäni. Hän on minun Elämäni. Hän tuli minuun.

122. Mooses tiesi. Mooseksella oli vastuu kahdesta miljoonasta ihmisestä jotka hän johti ulos Egyptistä. Kuinka hän tulisi ruokkimaan nuo kaksimiljoonaa ihmistä, kun heil lä oli vain vähän taikinaa mukanaan, jota naiset kantoivat paittensa päällä? Kuinka monia lapsia syntyisi joka yö sen suuruudessa ihmisryhmässä? Kuinka monia vanhoja ja rampoja oli mukana? Kuinka paljon he tulisivat tarvitsemaan vaatteita? “Mistä minä tulen saamaan vaatteet heille? Millä minä ruokin heidät? Olen tullut heille johtajaksi . Kuinka minä kykenisin tekemään sen?”

123. Mooses lepäsi Jumalan lupauksella, joka sanoi, “Varmasti Minä tulen olemaan sinun kanssasi!” Aamen. Se oli hänen lohdutuksensa, “Varmasti

ihmiset halusivat kutsua häntä fanaatikoksi. Kun kaikki meni vikaan Abrahamin kohdalla, niin mitä he ovatkaan voineet sanoa? “Minne sinä olet menossa, Abraham, tuon pienen poikasi kanssa?”

“Olen menossa uhraamaan hänet.” “Miksi?”

113. “Jos Hän kerran on Jehova, Kaikkivaltias Jumala, El Shaddai, joka puhui minulle; ja antoi tämän pojan minulle ollessani satavuotias ja Saaran ollessa yhdeksänkymmenen, niin jos nyt tuo sama Jumala vaatii tämän lapsen elämää, jonka olen saanut kuin kuolleista, niin minulla on luottamus siihen että Jumala on kykenevä herättämään hänet ylös kuolleistakin.” Miksi? Koska Se oli hänen lohdutuksensa,

114. Ja on niinkuin vanha Job sanoi aikansa, “Vaikka Hän tappaisi minut, kuitenkin tulen minä luottamaan Häneen.” Hän oli ankkuroitu Sanassa. Hän tiesi mitä Sana sanoi, ja se oli hänen lohdutuksensa. Se oli hänen uskonsa vastaanottaa Hänet, joka piti hänet.

115. Ja Abraham tiesi että Hän oli Jumala. Hänen miehisyytensä oli kuollut, Saaran kohtu oli kuollut, ja kuitenkin Jumala antoi hänelle tämän pojan, koska Hän oli luvannut sen hänelle. Ja jos tuo Sama joka lupasi hänet, käski häntä “uhraamaan pojan”, niin hän tiesi että Jumala olisi kykenevä herättämään hänet kuolleista.

116. Jumala on nostanut minut kuolleista, minut syntisen, joka olin kuollut synnissä ja rikkomuksissa, minun sieluni Hän on tehnyt eläväksi, Hän teki jotakin minulle.

Hän teki jotakin teille. Hän otti tuon maailman hengen pois minusta. Hän otti maailmalliset halut pois minusta. Hän nosti minut noiden varjojen yläpuolelle. Ja Hän antoi minulle Pyhän Hengen kasteen. Jos minun Jumalani voi tehdä sen, silloin ei kuolemakaan voi eroittaa minua Hänestä! Siinä se on! Ei ole mitään mikä voisi eroittaa minut Hänestä. Se on lohdutus. “Hän joka uskoo Minuun, elää vaikka olisi kuollutkin.” Se on totta! Minä tiedän sen! “Joka syö Minun lihani ja juo Minun Vereni, hänellä on iankaikkinen Elämä, ja Minä tulen herättämään hänet viimeisenä päivänä.”

117. Jos Jumala voi ottaa minut kun olin syvällä synnin leijussa, ja nostaa minut ylös ja tehdä minusta Kristityn! Jos Jumala voi ottaa minut kun olin hämmingissä ja ahdis tuksessa ja sellaisessa kurjassa ja viheliäisessä tilassa; ja nostaa minut ylös ja antaa minulle Iankaikkisen Elämän toivon, ja kastaa minut Pyhällä Hengellä ja täyttää minut Hänen Voimallansa ja kirkkaudellansa; niin silloin Hän on kykenevä viemään minut kuoleman varjon laaksonkin lävitse, ja ottamaan minut Kirkkauteen toisella puolella. Koska Hän on luvannut sen, se on meidän lohdutuksemme.

Pohjalla olivat eläimet, toisessa kerroksessa linnut; mutta ylhäällä oli Nooa ja hänen perheensä, aivan ylhäällä, niin että he voivat nähdä valon tulevan sisälle.

90. Sitten Hän sanoi, “Kun sinä nyt saat sen rakennetuksi valmiiksi tästä gopher-puusta niin Minä haluan sinun senjälkeen tervaavan sen sisältä ja ulkoa.”

91. Tutkin eräänä päivänä sitä mitä tämä “terva” silloina päivinä oli. Meille se on tervaa joka muodostuu kemikaaleista, ja jota käytetään maanteillä ja niin edespäin. Mutta noina päivinä se oli erilaista. Heillä oli eräs ikivihreä puulaji josta he saivat sen. Ja sensijaan että he olisivat ottaneet sen siitä niinkuin me teemme tänään, he hakkasivat tuota puuta kaatamisen jälkeen, kunnes mahla ja pihka vuoti ulos siitä. Sitten he lämmittivät sen ja kaatoivat tämän Gopher-puun päälle, joka imi sen sisäänsä kuin pesusieni, ja se tuli täyteen sitä. Ja kun se oli kovettunut, te ette olisi voineet lyödä edes naulaa siihen. Katsokaahan, se oli valmis vastaanottamaan. Se on kuten Kristus.

92. Se on kuten Seurakunta. Katsokaahan, Seurakunnan täytyy tyhjentää itsensä, ja tulla todella kevyeksi, teidän täytyy saada kaikki kirkkokunnallisuus ulos itsestänne, kaikki maailma ulos itsestänne, kaikki epäusko ulos itsestänne, ja lähteä pois.

93. Ja oli Eräs, joka oli erilainen kuin me, ja joka hakattiin maahan elämänsä nuoruudessa, ja Hän oli runneltu ja hakattu, “Haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahojen tekojemme tähden.” Häntä hakattiin kunnes elämä vuosi ulos Hänestä, niinkuin pihka puusta.

94. Ja, oh, kuinka Kristityt voivatkaan imeä Sen itseensä, jos olette tyhjiä. Mutta ensin teidän täytyy tyhjentää itsenne. Tyhjentäkäämme itsemme kaikista omista ajatuksistamme, kaikista uskontunnustuksista, kaikista omista kirjoistamme; ja imekäämme itseemme Pyhä Henki, joka on Jumala Sanassansa.

95. Silloin se saattoi kestää myrskyssä ja merellä, koska se oli kovempaa kuin mikään muu puu. Mikään ei voinut ottaa sen paikkaa; eikä voi. Osia tuosta arkista on yhä jäljellä, tuhansien vuosien takaa. He yhä voivat löytää osia siitä, koska se on yhä olemassa; koska se oli niin kovetettu että se voi pitää tuomiot ulkopuolella. Vedet olivat nuo tuomiot.

96. Ja me tulemme Kristukseen Hänen hakatun elämänsä kautta, ja imemme Hänet sisälle omaan elimistöömme. Silloin me tulemme rokotetuiksi maailman asioita vastaan, niin että voimme kestää vihan, kun myrskyt raivoavat ja meri on vastakkainen, niin pieni veneemme ei kuitenkaan petä. Se liukuu suoraan aaltojen lävitse, Ikiaikojen Kallion luo.

97. Nooalla oli luhdutus, hänen rakentaessaan tätä arkkia. Hän tiesi olevansa lohdutettu, koska hänellä oli Herran Sana, joka sanoi hänelle, “Tee se näiden ohjeiden mukaan.”

98. Mitä jos joku olisi sanonut, “Hei Nooa, mitä sinä tarkoitat sillä että rakennat sen gopher-puusta? Sinähän tiedät millaista tuo puu on. Jos olisi vettä, niin se olisi ensimmäinen asia mikä uppoaisi.”

99. Mutta katsokaahan, Nooa oli seuraamassa ohjeita. Hänellä oli Jumalan Sana, joka oli hänen Lohduttajansa. Sana oli hänen lohdutuksensa. “Minä en ymmärrä miksi Jumala haluaa minun rakentavan sen tällä tavalla, mutta tämä on mitä Hän käski tehdä.”

100. Minä en voi ymmärtää miksi Jumala panee minut tekemään sillä tavalla kuin teen. Minä en voi ymmärtää miksi Hän ei anna minun olla yhteistyössä ja tehdä näitä muita asioita ja kulkea seurakunnan mukana. Mutta tämä on Hänen ohjeensa. Tällä tavalla Hän käski rakentaa Sen.

“Mitä Hän tulete tekemään Sen kanssa?”

101. Minä en tiedä. Minun vain oletetaan asettavan puut paikalleen ja naulaavan ne yhteen. Ja nuo puut, ne ovat Jumalan Sana. Ja siinä on minun lohdutukseni, koska Se rakennetaan sillä tavalla kuin Jumala käski rakentaa Sen. “Tälle Kalliolle Minä tulen rakentamaan Seurakuntani, eivätkä helvetin portit voi voittaa Sitä.” Se on totta. Mikä se on? “Hengelliselle ilmestykselle tietää Kuka Jeesus Kristus on.” Ei jokin kolminaisuuden kolmas persoona, Siinä ei ole mitään kolminaisuutta. Hän on Jumala, ja yksin Jumala, julkituotuna lihassa. Se on miten Hän rakentaa Seurakuntansa. “Ja helvetin portit eivät Sitä voita.” Vaikkakin se osoittaa että helvetin portit tulisivat olemaan Sitä vastaan, mutta ne eivät koskaan olisi kykenevät voittamaan Sitä.

102. Nooalla olivat nämä sanat. Hän oli lohdutettu koska hän tiesi asian, huolimatta siitä mitä maailma sanoi!

103. Mitä jos joku rakennusurakoitsija olisi kulkenut ohitse ja sanonut, “Veli Nooa! Koska nyt olet jättänyt, seurakunnan ja aloittanut tällaisen typeryyden, niin salli minun näyttää sinulle jotakin. Jos sinun nyt kerran täytyy rakentaa, niin miksi et käytä siihen hyvää ja lujaa tammea?” “Tammi ei kelpaa siihen.”

104. “Mutta minä voin todistaa sinulle että tammi on kestävämpää puuta kuin tämä.”

105. “Ei merkitse mitään kuinka lujaa puuta tammi on, Jumalan ohjeet olivat “rakentaa gopher-puusta.” Jumala on tekävä jotakin tuon puun kanssa. Hänellä on jotakin lisättäväksi siihen.”

106. Jotkut heistä sanovat, “Miksi et sitten hanki itsellesi seurakuntaa, johon tulisi suuria laumoja järkeviä ihmisiä, jotka ovat hyvin pukeutuneita ja voivat maksaa sinulle hyvin, ja niin edespäin sillä tavalla; saarnataksesi heille Evankeliumia? Miksi sinä saarnaat köyhälle ihmisjoukolle? Sinä olet puoliksi kuolemassa nälkään,” ja niin edespäin, kaikkea sellaista. He sanovat niin saarnaajille jotka seisovat Totuuden puolesta. Mutta veli, minä en osaa sanoa sitä teille! “Miksi et hankkisi itsellesi jotakin älykästä joukkoa, joitakin jotka tuntevat ABC: nsä?”

107. Sillä ei ole mitään väliä minkä kaltainen joukko on. Niiden kanssa jotka ovat ha-lulckaat vastaanottamaan Kristuksen, on Kristus tekävä jotakin. Se on se joukko, se henkilö joka ei ehkä tunne aakkosiansa, mutta... Hän tuntee Kristuksen, ja se on siinä erona. Katsokaahan, kysymys ei ole asemasta, tai sinisestä verestä jota te väitätte itsellänne olevan. Vaan se on Jeesuksen Kristuksen Veri joka ankkuroi meidät ja kiinnittää meidät Häneen.

108. Nimetkäämme nyt vielä joku toinen, kun olemme puhumassa siitä. Job. Minä rakastan puhua Jobista. Kuinka tuolla miehellä olikaan Lohduttaja! Mikä oli hänen Lohduttajansa? Jumalan Sana! Jumala sanoi hänelle että hän olisi vanhurskas niin kauan kuin hän uhraisi tuon polttouhrin. Job lepäsi vakaasti tuolla polttouhrilla. Ei väliä kuinka kovia myrskyjä tuli, kuinka monia paiseita tuli, ja mitä häneltä otettiin pois, hän yhä seiso i Jumalan Sanalla. Se oli lohdutus Jobille.

109. Kun hänen seurakuntalaisensa tulivat ja yrittivät sovittaa häntä, ja sanoivat, “Katsohan tänne, Job, sinä tiedät että olet tehnyt syntiä. Sinä tiedät että olet tehnyt väärin. Kuinka Jumala koskaan rankaisisi vanhurskasta miestä sillä tavalla , että ot-tai häneltä pois kaiken mitä hänellä oli, hänen lapsensa, ja hajoittaisi hänen kotinsa, ja tekisi kaikkia näitä asioita, ja murtaisi terveytesi? Ja tässä sinä nyt istut kurjana ja viheliäisenä. Kuinka voit vanhurskauttaa itsesi, Job, sanomalla että et ole “syntinen”?”

110. Mutta Job tiesi ettei hän ollut syntinen, koska hän seiso i Sanalla! Aamen. Jumala vaati tuon polttouhrin ja tunnustuksen, ja Job oli tehnyt tunnustuksensa ja seissyt Sanalla. Ja kaikkien vaikeuksiensa keskelläkin hän huusi, “Minä tiedän Lunastajani elävän; ja viimeisissä päivissä Hän tulee seisomaan maan päällä. Ja vaikka ihomadot hävittävätkin tämän ruumiin, olen minä kuitenkin lihassani näkevä Jumalan.” Näettekö, hänen lohdutuksensa oli Jumalan lupaus, Jumalan Sana.

111. Se on se perintö joka meillä on, Jumalan Sana. Se on lupaus. Kyllä vaan.

112. Abraham, me puhuimme hänestä tänä aamuna. Haluaisin tuoda hänet takaisin tänä iltana, toiseksi todistajaksi. Mikä lohdutus Abrahamilla oli kun